

Les pel·lícules catalanes de la pròxima temporada

‘Eva’, de Kike Maillo, és una pel·lícula de ciència-ficció que aborda el tema de la intel·ligència artificial ■ ESCÁNDALO FILMS

La collita que ve

Xavier Roca
BARCELONA

El Premio Nacional de Cinematografia que el Ministeri de Cultura ha concedit a Agustí Villaronga —director de *Pa negre*— ha estat l’últim de la llarga sèrie de reconeixements que el cinema català ha obtingut l’últim any, gràcies a una collita esplendorosa que s’ha traduït en premis a festivals i en una bona acollida dels espectadors. Falta veure si aquests èxits hauran estat una flor d’estiu o si marquen una tendència ascendent en la indústria audiovisual catalana.

De moment, una sèrie de pel·lícules estan o bé esperant per ser estrenades o bé en diverses fases de producció —preproducció, rodatge, postproducció—, amb les expectatives de mantenir el nivell respec-

te a l’últim curs. Per començar, la temporada s’obrirà per la porta gran amb *Eva*, la pel·lícula que inaugurarà el Festival de Sitges, que per primer cop s’inaugura amb una pel·lícula en català. *Eva* és una ambiciosa producció de ciència-ficció amb la qual debuta en el llargmetratge Kike Maillo, realitzador de lloats curts i videoclips i també de la sèrie d’animació *Arròs co-*

‘Eva’ serà la primera pel·lícula en català que inaugurarà el Festival de Sitges

vat; protagonitzada pel catalanoalemany Daniel Brühl (*Salvador*), *Eva* forma part, amb *Bruc*, *Pa negre* i *Herois*, del grup de pel·lícules que es van beneficiar d’una subvenció especial de la Generalitat per fer-se en versió original catalana.

També es veurà a Sitges *Mientras duermes*, la nova pel·lícula de Jaume Balagueró, protagonitzada per Luis Tosari i Marta Etura. Segons va confessar Balagueró en el rodatge, la pel·lícula suposa un cert canvi de registre: “No té res a veure amb cap que hagi fet abans; no és de terror sobrenatural com *REC* ni té el seu component festiu, és un *thriller* basat en els personatges i no especialment violent”. Per la seva banda, el soci de Balagueró en la saga *REC*, Paco Plaza, està embarcat en la postproducció de *REC*

3: Génesis, tercera entrega d’aquesta nissaga de terror que ha assolit un gran ressò internacional i que ha arribat a ser versionada per Hollywood.

Sense sortir del cinema de gènere, si l’any passat es va estrenar *Buried*, el sorprenent i claustrofòbic *thriller* de Rodrigo Cortés protagonitzat per Ryan Reynolds, el mateix director està enlestint una altra pel·lícula de suspens rodada a Catalunya amb voluntat d’arribar a tot el món: *Red lights*, amb Robert De Niro i Sigourney Weaver. També està rodada en anglès amb un repartiment internacional la pel·lícula policíaca d’Enric Alberich *Transgression*, amb Maria Grazia Cucinotta i Michael Ironside, en què el director vol “compaginar l’aspecte comercial amb un to més personal”.

Un to més social presenta *Catalunya über alles!*, de Ramon Tèrmens, amb Joel Joan i Jordi Dauder: un drama ambientat a la Catalunya interior que radiografia l’auge del racisme. Sense defugir la polèmica i la incommo- ditat, Tèrmens vol mostrar “l’ou de la serp, una certa intolerància que s’està incubant a Catalunya”, i els resultats de les darreres eleccions

‘Catalunya über alles!’ radiografia l’auge del racisme i la intolerància

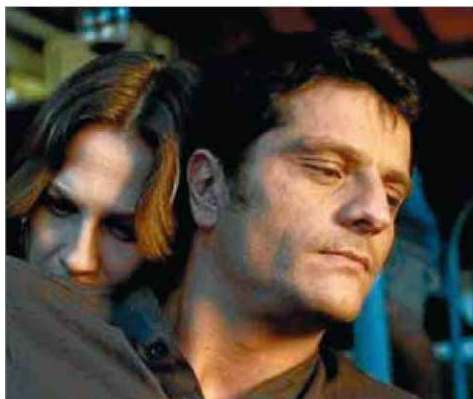
municipals li donen la raó. Per la seva banda, Carles Torras —que va codirigir *Joves amb Tèrmens*— estrenarà el drama psicològic *Open 24 h*.

Cinema animat

El cinema d’animació també gaudeix d’una salut notable en la indústria cinematogràfica de casa nostra. Mentre es prepara l’ambiciosa posada de llarg cinematogràfica de *Les tres bessones* —*Les tres bessones i la màquina del món*—, una producció amb un pressupost de sis milions d’euros que dirigeixen Cesc Gay i Baltasar Pedrosa, està previst que s’estreni per Nadal *Floquet de Neu*, una aventura protagonitzada pel característic goril·la albi. I si el curs passat la novel·la gràfica de Miguel Gallardo *Maria i jo* va ser convertida en un documental, ara

Les pel·lícules catalanes de la pròxima temporada

'Catalunya über alles!' i 'Red lights' ■ SEGARRA / WARNER

s'ha portat al cinema un altre celebrat còmic, *Arrugas*, de Paco Roca. Ignacio Farreras dirigeix aquesta pel·lícula d'animació per a adults sobre l'Alzheimer, que s'estrenarà a la tardor. I el 2012 està previst que s'estreni *Tadeo Jones*, paròdia de les aventures d'Indiana Jones protagonitzada per un personatge que ja ha aparegut en diversos curtmetratges i que va guanyar un premi Goya l'any 2006.

L'inquiet Lluís Miñarro ha apostat pel cinema d'autor més exigent, entrant també en coproduccions amb autors de prestigi internacional; una línia que li va permetre obtenir –amb la resta de productors– la Palma d'Or de Canes del 2010 amb *Uncle Boonmee recuerda sus vidas pasadas*, d'Apichatpong Weerasethakul. Aquest any estrenarà *Medianeras*, del director argentí Gustavo Taretto. I si la Mediapro de Jaume Roures ha estat partícip de la bona acollida de *Midnight in Paris*, de Woody Allen, d'aquí a unes setmanes presenta a Venècia *Un dios salvaje*,

de Roman Polanski.

El projecte *Opera prima* de l'ESCAC (Escola Superior de Cinema i Audiovisuals de Catalunya) ha fructificat amb títols com ara *Lo mejor de mí*, *Tres dies amb la família* i *Blog*. Marçal Forés s'hi ha acollit per al seu primer llargmetratge, rodada en anglès: *Animals*. Es tracta d'una història sobre el descobriment del primer amor protagonitzada pel britànic Martin Freeman, el Watson de la sèrie de la BBC *Sherlock* i intèrpret principal a *El hobbit*, de Peter Jackson.

Fidel a la seva cita anual amb els espectadors, Ventura Pons estrenarà *Any de Gràcia*, una comèdia amb guió propi protagonitzada per Santi Millán i Rosa Maria Sardà. Bigas Luna està preparant una pel·lícula anunciada durant molt de temps: *Segon origen*, l'adaptació del *Mecanoscrit del segon origen* de Manuel de Pedrolo. I estan en fase de rodatge *Insensibles*, thriller de Juan Carlos Medina protagonitzat per Àlex Brendemühl i Juan Diego, i *Blancanieves*, de Pablo Berger. ■

Àlex Monner pinta un grafit en un moment del rodatge d'«Els nens salvatges» ■ DISTINTO FILMS / ÀRALAN FILMS / TVC

Promeses que es confirmen

X.R.
BARCELONA

Un dels fets que ha destacat en la producció audiovisual catalana d'aquesta temporada que s'acaba ha estat l'important protagonisme de personatges infantils o adolescents. Els petits Francesc Colomer i Marina Comas van obtenir el Goya gràcies a les seves interpretacions a *Pa negre*, i també *Herotís*, de Pau Freixas, va descobrir una colla de joves intèrprets, mentre a la televisió es va estrenar amb èxit la sèrie creada per Albert Espinosa *Polseres vermelles*.

Precisament aquestes setmanes s'ha estat rodant a Barcelona la pel·lícula *Els nens salvatges*, protagonitzada per tres d'aquestes joves promeses: l'esmentada Marina Comas (que entremig ja ha rodada la *tv movie Terra baixa*), Àlex Monner (*Polseres vermelles*) i Albert Baró (*Les veus del Pamano*). Es tracta d'un drama que s'endinsa en el món de l'adolescència a partir de la història de dos nois i una noia que viuen en una gran ciutat.

La directora i coguionista Patrícia Ferreira (*Para que no me olvides*, *El alquimista impaciente*) afirma que *Els nens salvatges* “està basada en fets reals fins a un cert punt; tot està molt documentat i recull coses que han passat a diversos nois, però bàsicament es tracta d'una història original. Una notícia de la

Àlex Monner, Marina Comas i Albert Baró roden 'Els nens salvatges', de Patrícia Ferreira

premsa de fa anys m'hi va inspirar i em va impulsar a escriure una història que expliqués allò”. El propòsit de Ferreira és “investigar què impulsa els adolescents a fer coses que ningú no entén. Tots hem estat adolescents, i quan ja ha passat ens n'oblidem”.

La realitzadora admet que el títol té un component irònic: “Aquests nois de quinze anys són com salvatges que van trepitant les velletes i pintant els carrers. I els de la pel·lícula fan tot això, falten al respecte als professors i no entenen els seus pares, beuen, fumen... però no mostrem casos asocials, parlem de famílies absolutament normals”. Narra a base de *flashbacks*, *Els nens salvatges* “barreja gèneres, com gairebé tot el que es fa ara. Té elements de thriller perquè hi ha suspens. És una història realista, vull que els pares que vegin la pel·lícula s'hi reconeguin; i també té un costat simbòlic”.

Un dels aspectes del guió que més ha interessat al jove Àlex Monner és que “els tres protagonistes són complementaris. Jo sóc una mica com el meu personatge però en versió reduïda, és un ésser radicada que va d'un extrem a un altre”. A Marina Comas li agrada “l'evolució que el meu personatge experimenta al llarg de la trama, va canviant”. Pel que fa a Albert Baró,

“el que més em va interessar de la pel·lícula és el retrat que fa de la incomunicació entre els nois i els pares i els professors”.

Recentment, l'Acadèmia del Cinema Espanyol ha adoptat –no sense certa polèmica– la decisió de no concedir premis Goya als intèrprets menors de setze anys. Una iniciativa que, paradoxalment, els joves actors entenen. Monner –que ja ha completat els setze i, per tant, ja és *guardonable*– admet que “quan rodem no pensem en els premis, però entenc la decisió perquè et canvia molt la vida”. Comas –que haurà estat l'última menor de setze anys a endur-se un Goya a casa– ho sap de primera mà: “El premi haurà influït en el rumb que prengui la meua vida a partir d'ara”.

Els nens salvatges està coproduïda per Distinto Films, Aralan Films i TVC, amb la participació de Canal Sur i la Junta d'Andalusia, i el seu repartiment el completen Ana Fernández, Vicky Peña, Emma Vilarasau, Francesc Orella, Aina Clotet, Clara Segura i Montse Germán. ■